

Rozhovor ► Slávny taliansky fotograf Settimio Benedusi pre Hospodárske noviny:

Fotil som Berlusconiho deti. Jediný

Volajú ho fotografom talianskej smotánky. Fotil rodinu Berlusconiho i slávneho Armaniho a k nám prišiel, aby vybral fotku roka. Settimio Benedusi.

Lucia Makayová
lucia.makayova@ecopress.sk

Pred pár dňami vyhlásili najlepšie fotografie roka v najprestížnejšej fotosúťaži na svete World Press Photo. Čo na ne hovoríte?

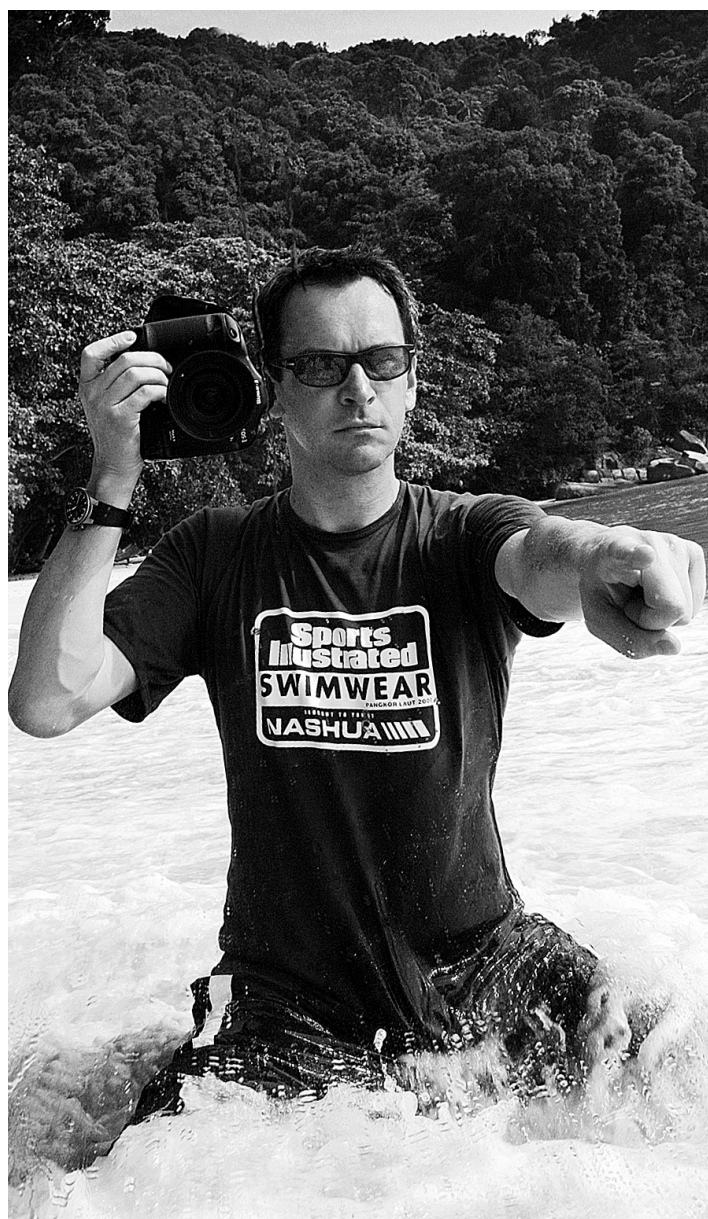
Veľmi ma zaujal jeden z víťazov, ktorý vôbec nie je fotograf. Sedí doma pri počítači a sleduje svet cez googlemaps. Zaznamenáva tak aj obrázky, nie je fotograf, a predsa vyhral súťaž. Aj keď sa to obávam povedať, ale fotografia je už mŕtva.

Prečo?

Pretože je veľmi ľahké urobiť peknú fotku a všetko na svete už bolo vyfotografované. Pred 50 rokmi bolo veľmi ťažké ísť niekam do strednej Afriky, aby ste zachytili ľudí žijúcich kdesi na stromoch. Teraz je už možné všetko.

Zabili fotografiu nové technológie?

Nie. Technológie tu boli vždy. Teraz je však oveľa dôležitejšie používať rozum. Myslieť na to, čo chceme fotkou povedať. V minulosti človek ohúrili záberom ľudí žijúcich kdesi v Afrike, ale teraz to nestačí. Už sú tisíce ľudí, ktorí to dokážu odfoťiť.

Benedusi fotí svetoznáme celebrity, ale aj sám seba. Snímka: S. Benedusi

Budúcnosť je teda „len“ o používaní rozumu?

Iste. Oveľa dôležitejšie je rozmýšľať, aby ste porozprávali príbehy. Je ťažšie hovoriť nové príbehy, pričom technológia ako taká nie je dôležitá. Dôležitá je výpoveď.

Teraz hľadáte fotku roka medzi našimi fotografmi. Sú ich snímky podľa vašich predstáv?

V oboch kategóriách som našiel niekoľko veľmi pekných príbehov.

Svetové súťaže vyhrávajú najmä fotky s tragickými príbehmi...

Je to tak, aj na víťaznej fotke World Press Photo sme mohli vidieť silný príbeh dievčata bez nosa. To nie je len pekná fotka, to je príbeh.

Prečo ľudí fascinujú takéto fotky?

To nie je otázka fotografie, to je správa, ktorá vyvolá veľký rozruch.

Kto je Settimio Benedusi

Narodil sa v roku 1962 v Taliansku. Ako profesionálny módný fotograf pôsobí od roku 1990. Vytvoril množstvo reklamných kampaní, napríklad pre značky Versace a Armani, pracuje pre časopisy ako Vogue či Elle. Ako jediný taliansky fotograf niekoľko rokov spolupracuje so slávnym časopisom Sports Illustrated.

Vy, naopak, fotíte veľmi krásne ženy. Prečo ste sa vydali cestou módnjej fotografie?

Každý hovorí o veciach, ktoré pozná. Ľudia, ktorí idú fotiť do Iraku vojnu, fotia život tamojších ľudí. Nie je to otázka toho, či je to pekné vidieť. Fotografie vojny môžu byť oveľa krajšie ako fotografie krásnych žien. Ja som odjakživa fotografoval ľudí a dievčatá.

Fotili ste však aj Berlusconiho. Ako ste sa k nemu dostali?

Zavolali si ma, aby som urobil unikátny portrét Berlusconiho a jeho piatich detí. Je to ich jediný spoločný portrét, ktorý existuje. Zrodilo sa to však veľmi jednoducho.

Čím vás tento kontroverzný muž zaujal?

Nikdy som nevil Berlusconiho, ale myslím si, že je to skvelý manažér a biznismen. Mohol by byť arogantný, ale, naopak, bol veľmi priateľský. Pustil ma fotiť do jeho domu, kde ho strážila ochranka a bol som veľmi nervózny.

Majú tieto celebrity hviezdne maniere?

Samozrejme. Sú zvyknutí na fotenie, ale je veľmi ťažké ich fotiť. Keď som fotil Armaniho, tak sa tváril, že vie lepšie než ktokoľvek iný, ako urobiť dobrú fotku. Povedal, ako sa otočí, kto sa má kam postaviť. Každý presne vie, čo chce, ale problém je urobiť čosi iné, aby to nebolo ako všetko predtým. Ale keď fotíte slávnych ľudí, tak im môžete povedať, aby sa postavili na piano a spievali. No vždy sa dá nájsť spôsob, aby to bolo trochu iné.

Šeherezáda stále vedie.

Nový Panelák ju neprekvapil

Bratislava – Najsledovanejší denný seriál Panelák stratil po prestávke časť divákov. Hoci vo svojom najsilnejšom období dosahoval na obrazovkách televízie JOJ priemerne až tridsaťpercentný podiel na trhu, v novej sezóne je to takmer o desať percent menej.

Turecká telenovela Tisíc a jedna noc, ktorá sa začala vysielať na začiatku roka, si stále drží svoje postavenie a denne ju pozerá okolo milióna divákov. V pondelok večer mala mať siedma séria Paneláka premiéru bez konkurencie, televízia Markíza sa však rozhodla operatívne zaradiť telenovelu, hoci do-

vtedy ju vysiela len v utorok až štvrtok. Vyplatilo sa. Vo vekovej kategórii 12 až 54 rokov si ju pozrelo až viac ako štyridsať percent divákov, ktorí práve pozerali televíziu, teda takmer o polovicu viac ako Panelák.

Celkové nižšie čísla spôsobujú najmä starší diváci od 45 rokov vyššie, v dedinách a menších mestách, kde telenovela dominuje. „Panelák patrí k strategickým pilierom televízie JOJ a naďalej si drží nadpriemer u mladších,“ povedal pre HN hovorca televízie JOJ Jozef Gogola. Už včera sa k Paneláku pridal aj seriál Dr. Ludský. (luc)

Týždeň módy. Medzi modelmi sa nachádzajú aj bundy, veľké lemy a kabáty.

New York sa zahalil do kožušín

Bratislava – Tohtoročná tuhá zima inšpirovala návrhárov pri tvorbe kolekcií na nadchádzajúcu zimnú sezónu. Na newyorskom týždni módy, ktorý sa končí zajtra, predstavili bundy a objemné modely s kožušinami alebo kožušinovými lemmami.

Na prehliadkach sa objavili aj veľmi „bojovné“ modelky newyorského návrhára Alexandra Wanga v čiernych prešivaných pončoch a v pančucháčoch. Vďaka tuhej zime sú niektoré večerné šaty ušité v hornej časti z kašmíru a satén zvodne zakrýva nohy. V modeloch

amerického návrhára Dereka Lama sa objavili flanelové kabáty s norkovými, líščími alebo perziánovými kožušinovými rukávami. Calvin Klein, ktorý predstavil pánsku kolekciu pre mladých finančníkov z Wall Street, použil jasne modré bundy, ktoré sa nosia cez oblek, kožené kabáty s kožušinou, objemné perové bundy.

Veľký objem, ktorý má zabrániť chladu, sa objavuje aj pri oblekoch s plnými ramenami. V kolekcií Francúzky Catherine Malandrine sú kožené kabáty s norkovým nášivkami, golierne a manžety z líšky ale-

bo boľká z priečných pruhov z čínčíl. Návrhár Thakoon zmenil štýl bünd, ktoré teraz tvoria základ šatníka. Americká návrhárka Donna Karan predstavila predovšetkým kabáty bielej a čiernej farby. Doplnajú čierne minišaty so zaoblenými goliermi. Týždeň módy v New Yorku predstavil aj kolekcie Marca Jacobsa, Monique Lhuillier, Betsey Johnson či Thoma Browna. (čtk)

FOTOGALÉRIU
nájdete na
hnonline.sk

Vyššie 75 % čitateľov si Hospodárske noviny predpláca, pretože je to výhodné

- Predplatné si môžete odrátať z daňového základu
- Garancia stálej ceny počas celého predplatiteľského obdobia
- Teraz navyše môžete získať tri mesiace zadarmo k ročnému predplatnému

Pridajte sa k predplatiteľom Hospodárskych novín.

Objednávajú na: predplatne.hnonline.sk | 02/48 238 238 (9.00 – 17.00 h) | predplatne@hnonline.sk

HOSPODÁRSKE NOVINY

OBSAH ROZHODUJE

Ako to vidím ja herec Roman Luknár

Filmový hit zo Španielska

Dnes vám píšem z Prahy. Prečo som tu, sa vám pochválím neskôr. Nedá mi nespomenúť, že tohtoročný San Valentín bol štedrý a vyvážený. Začal sa tak nijako a skončil sa pre mňa duševným orgazmom (tak nazývam stav, keď sa smejem šťastím a tečú mi slzy, tento stav mám len pri muzike). V pondelok ma do tohto stavu dostal Miško Bugala. Ďakujem ti, Miško! Vedel som, že si dobrý a priznám sa, že som si myslel, že ma už asi neprekvapíš, ale to, čo som počul v pondelok, na to sa u nás hovorí, že „také zvieranie neexistuje“. Ako som naposledy upozorňoval, že sa chystám na krst jeho debutového CD z názvom 1st Touch, tak sa aj stalo. Džezoví fanúšikovia sa majú skutočne na čo tešiť. Vrelo odporúčam.

Aby som sa pochválil s tou Prahou, musím začať Madridom. V nedeľu bol 25. ročník odovzdávania španielskych filmových cien Los premios Goya. Tento rok sa o tieto filmové sošky uchádzalo mnoho dobrých filmov. Jedným z favoritov bol aj katalánsky film Pan Negre, ktorý si nakoniec odniesol 9 zo 14 nominácií. Okrem ceny za hlavnú mužskú postavu, ktorú už piatykrát získal Javier Bardem (tentoraz za film Buitiful), si odniesol film Pan Negre všetkých Goyov v hlavných kategóriách. Prvýkrát som o tomto filme počul v septembri, keď si odniesol Striebornú mušľu z festivalu v San Sebastiane. Ja som v septembri pracoval na filme Lidice, kde za kameru stál Mexičan Antonio Riestra. Ten istý, čo si v nedeľu prevzal cenu Goya za kameru vo víťaznom filme večera Pan Negre. Dnes má Antonio 42 rokov a večer ma pozval na projekciu tohto filmu, tu v pražskej Lucerne, aby som vám nabudúce o ňom porozprával.